

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Nds/1/2021
Identifikačné číslo spisu: 1018200637
Dátum vydania rozhodnutia: 24.02.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1018200637.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Eriky Šobichovej a JUDr. Pavla Nad'a v právnej veci žalobcu: N. U., D. O. L. N. XX/XXX, XX-XXX V., N. W., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa - ústredie, ul. 29. augusta 8-10, Bratislava, za účasti: MANIOM, s.r.o. Palárikova 76, Čadca, IČO: 46 889 124, právne zastúpená: V4 Legal, s.r.o., Tvrdeho 783/4, Žilina, IČO: 36 858 820, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 8. 2. 2018, č. 19109-3/2018-BA, o nesúhlase Krajského súdu v Žiline s postúpením veci zo 17. 12. 2020, takto

rozhodol:

Nesúhlas Krajského súdu v Žiline s postúpením veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4Sa/14/2020 je d o d n ý .

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Bratislave uznesením z 23. 8. 2019, č. k. 4Sa/42/2018-28, právoplatným dňa 18. 11. 2020, poukazom na § 6 ods. 1, 2 písm. c/, § 10, § 13 ods. 1, 3, § 18 ods. 2, prvá veta a s § 199 ods. 1 písm. a/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) postúpil vec na ďalšie konanie Krajskému súdu v Žiline s odôvodnením, že Krajský súd v Bratislave nie je miestne príslušným na konanie v predmetnej veci.

2. Krajský súd v Žiline, ako správny súd, ktorému bola vec postúpená, predložil vec na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, z dôvodu nesúhlasu so svojou miestnou príslušnosťou.

3. Podľa názoru Krajského súdu v Žiline vec bola postúpená nesprávne. Poukazom na právnu úpravu ustanovenú v Správnom súdnom poriadku, citujúc právnu úpravu § 6 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 18 ods. 3 a § 97, konštatoval, že v predmetnej veci podmienky miestnej príslušnosti v zmysle § 13 ods.3 S.s.p. chýbajú, a preto je potrebné aplikovať ust. § 9 ods. 2 S.s.p. a na konanie je miestne príslušný Krajský súd v Bratislave.

4. Krajský súd v Žiline vychádzajúc z obsahu administratívneho spisu mal preukázané, že žalobca na území Slovenskej republiky nemá trvalý pobyt, ani miesto podnikania a na území Slovenska sa ani nezdržuje a samotné sídlo zamestnávateľa žalobcu na území Slovenskej republiky bez ďalšieho nepostačuje ako kritérium miestnej príslušnosti. Nesúhlasil s argumentáciou Krajského súdu v Bratislave vo vzťahu k určeniu miestnej príslušnosti súdu v preskúmvanej veci.

5. Krajský súd v Žiline konštatoval, že miestnu príslušnosť nie je možné určiť podľa § 13 ods.1 S.s.p., keď podľa tohto ustanovenia sa miestna príslušnosť určuje len v prípadoch, ak tento zákon neustanovuje inak. S.s.p. práve v ustanovení § 13 ods. 3 stanovuje iné podmienky na určenie miestnej príslušnosti, ako sú zakotvené v § 13 ods.1. Výklad prezentovaný Krajským súdom v Bratislave považoval za odporujúci účelu normy § 9 ods. 2 S.s.p.. V danej súvislosti dal do pozornosti rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach sp.zn. 5Nds/5/2018 z 28. 6. 2018, 5Nds/6/2018 z 28. 6. 2018, 5Nds/8/2018 z 27. 9. 2018, 2Nds/6/2018 z 25. 7. 2018, 2Nds/7/2018 z 27. 9. 2018 a 5Nds/13/2018 z 20. 8. 2019.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na rozhodnutie o miestnej, vecnej alebo kauzálnej príslušnosti (§ 18 ods.3 S.s.p.), po tom, ako sa oboznámil s prejednávanou vecou, dospel k záveru, že vec Krajskému súdu v Žiline nebola postúpená správne.

7. Z predloženého spisového materiálu krajského súdu najvyšší súd zistil, že žalobca žalobou, podanou na Krajskom súde v Bratislave dňa 26. 4. 2018, sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 8. 2. 2018, č. 19109-3/2018-BA, ktorým žalovaná zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Čadca zo 4. 4. 2016, č.: 37400-1/2016-CA, ktorým prvostupňový správny orgán rozhodol tak, že žalobcovi nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti ako zamestnancovi zamestnávateľa MANIOM, s.r.o., so sídlom v Čadci, dňa 1. 4. 2014 podľa slovenskej legislatívy, žiadajúc rozhodnutie žalovanej zrušiť a vec jej vrátiť na ďalšie konanie. Žalobca je fyzickou osobou, občanom Poľskej republiky s trvalým pobytom v Poľsku a na území Slovenska sa nezdržuje a ani nepodniká. Žalobca spolu so žalobou predložil písomné plnomocenstvo, z ktorého vyplýva, že advokátsku kanceláriu V4 Legal, s.r.o. splnomocňuje na konanie spoločnosť MANIOM, s.r.o., ktorá je účastníkom konania súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovanej z dôvodu, že bola účastníkom správneho konania, v danej veci však táto spoločnosť žalobu nepodala. Žalobca so žalobou nepredložil a to ani dodatočne plnomocenstvo, ktorým by uvedenú advokátsku kanceláriu splnomocnil na zastupovanie v konaní súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovanej.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky zo súdneho spisu ďalej zistil, že vec mu už raz bola predložená. Uznesením z 27. 11. 2019, sp. zn. 7Nds/21/2019 rozhodol tak, že nesúhlas Krajského súdu v Žiline s postúpením veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod. sp. zn. 4Sa/42/2018 bol dôvodný. Rozhodnutie odôvodnil tým, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave o postúpení veci z 23. 8. 2019, č. k. 4Sa/42/2018-28 nenadobudlo právoplatnosť nakoľko nebolo doručené žalobcovi.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky, preto v predloženej veci v prvom rade skúmal, či Krajský súd v Bratislave uvedený nedostatok v doručovaní uznesenia o postúpení veci napravil. Z obsahu súdneho spisu zistil, že žalobcovi - občanovi Poľskej republiky sa snažil správny súd doručiť zásielku do cudziny na adresu uvedenú žalobe viacerými spôsobmi. Vždy neúspešne.

10. Doručovanie do cudziny prostredníctvom slovenského zastupiteľského úradu v zahraničí bolo neúspešné, nakoľko žalobca si zásielku na doručovanej adrese zásielku neprevzal s informáciou, že na zadanej adrese už nebýva.

11. Úspešné nemohlo byť ani doručovanie oznámením na úradnej tabuli správneho súdu. Správny súd vyvesil oznámenie na úradnej tabuli súdu v súlade s § 106 ods. 3 C.s.p, s tým, že zásielku považoval za

doručenú po uplynutí 15 dňovej lehoty, konkrétne 18. 11. 2020.

12. Oznámenie na úradnej tabuli súdu nemôže vyvolať želaný následok doručenia poľskému občanovi do cudziny. Slovenské štátne orgány majú v zásade svoju právomoc ohraničenú územím Slovenskej republiky. Bez medzinárodnej zmluvy umožňujúcej doručovanie vo vzťahu k občanom Poľskej republiky uvedeným spôsobom nemal správny súd na takýto postup dostatočný právny základ. Takýto právny základ navyplýva ani z práva Európskej únie. Opačný prístup by preto znamenal zásah do suverenity Poľskej republiky. Aj z uvedeného dôvodu je v § 74 S.s.p. osobitná úprava vo vzťahu k doručovaniu do cudziny.

13. Vychádzajúc z uvedeného najvyšší súd rozhodol tak, že nesúhlas Krajského súdu v Žiline je dôvodný, keďže uznesenie o postúpení veci nie je právoplatné, a preto neboli splnené zákonné podmienky na postúpenie veci inému súdu. Z dôvodov, že vec bola postúpená Krajskému súdu v Žiline bez toho, aby uznesenie o postúpení veci nadobudlo právoplatnosť, najvyšší súd sa meritom veci vo vzťahu k postúpeniu veci inému miestne príslušnému súdu nezaoberal. Povinnosťou Krajského súdu v Žiline bude vrátiť spisový materiál Krajskému súdu v Bratislave na odstránenie pochybenia uvedeného vyššie.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd SR rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

15. Senát Najvyššieho súdu SR rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.